

fg. 13, 205. fgg. 2914. fg. HARIV. 1429. fgg. 1765. R. 1, 35, 3. fgg. 51, 9. VP. 399. BHĀG. P. 9, 15, 4. 5. pl. die Nachkommen des Gādhi 16, 32.

गाधित्र (गाधि + त्र) m. Gādhi's Sohn, ein Bein. Viçvāmitra's TAṆK. 2, 7, 20. M. 7, 42. R. 1, 35, 6. 56, 3.

गाधिन् (jüngere Form von गाधिन्) = गाधि MBH. 1, 6651. 3, 11045 (p. 571). R. 1, 20, 5.

गाधिनगर (गाधि + नगर) n. Gādhi's Stadt, ein Bein. Kānjakubḡa's COLBR. Misc. Ess. II, 289. 295. — Vgl. गाधिपुर.

गाधिनन्दन (गाधि + नन्दन) m. Gādhi's Sohn, ein Bein. Viçvāmitra's H. 850, Sch. R. 1, 56, 6. 14.

गाधिपुत्र (गाधि + पुत्र) m. dass. R. 1, 56, 5. 3, 4, 39.

गाधिपुर (गाधि + पुर) n. = गाधिनगर H. 974. COLBR. Misc. Ess. II, 286. 294. RĪĀ-TAR. 4, 133.

गाधिमू (गाधि + मू) m. = गाधित्र ÇABDAR. im ÇKDR.

गाधिसूनु (गाधि + सूनु) m. = गाधिनन्दन u. s. w. Ind. St. 1, 119.

गाधेय (von गाधि) m. patron. des Viçvāmitra H. 850. HARIV. 1766. R. 1, 52, 19. 55, 25. गाधेयी f. patron. der Satjavati MBH. 13, 242.

गान (von 2. गी) n. das Singen, Gesang AK. 1, 1, 4. H. 280. ऋधेयोः KĀTJ. ÇA. 4, 9, 7. 20, 3, 5. सामगान 24, 6, 40. LĪTJ. 1, 8, 5. 7, 10, 18. HARIV. 11793. Cit. beim Sch. zu ÇĀK. 98. Verz. d. B. H. 125, 4. 7. LAUT DHAR. im ÇKDR. — Vgl. ऋणय^०, ऊह^०, ऊह्य^०.

गानबन्धु (गान + बन्धु) m. ein Freund des Gesanges, N. pr. (?) eines Mannes Verz. d. B. H. 125, 5.

गानिनी f. N. einer Arzneipflanze (s. वचो) ÇABDAR. im ÇKDR.

गान्तु m. 1) (von गम् Reisender Uṇ. 3, 43. — 2) Sänger (falsche Form für गान्तु) UṇDIRA. im SAṆKSHIPTAS. ÇKDR.

गान्त्री f. = गान्त्री ein von Ochsen gezogener Wagen RĪJAN. zu AK. 2. 8, 2, 20. ÇKDR.

गान्द्रम (गाम्, acc. von गो, + द्रम) m. N. pr. eines Mannes PAṆĀV. BU. 21, 14 in Ind. St. 1, 32.

गान्द्रिकं adj. aus Gandikā gebürtig gaṇa सिन्धादि zu P. 4, 3, 93.

गान्द्रिनी f. 1) N. pr. einer Kāçi'schen Prinzessin, Gemahlin Çva-phalka's und Mutter Akṛūra's HARIV. 1912. 2082. VP. 431. BHĀG. P. 9, 24, 14. Vgl. गान्द्री. — 2) Bein. der Gaṅgā ÇKDR. und WILS. nach TAṆK.; die gedruckte Ausg. 1, 2, 30: गान्द्रिनी.

गान्द्रिनीसुत (गा^० + सुत) m. Sohn der G., ein Bein. 1) Akṛūra's BHĀG. im ÇKDR. — 2) Bhishma's (vgl. गोक्षेय u. s. w.) TAṆK. 2, 8, 11.

गान्द्री f. = गान्द्रिनी 1. HARIV. 2115.

गान्धपिङ्गलेयं m. metron. von गन्धपिङ्गला gaṇa सुधादि zu P. 4, 1, 123.

गान्धर्व (von गन्धर्व) 1) adj. f. गान्धर्वी gandharvisch: त्रय ÇAT. BR. 14, 7, 3, 5. ऋग्निगान्धर्वी पथ्यामृतस्याग्निर्व्यूर्तिर्धृतं स्या निषत्ता RV. 10, 80, 6. ऋग्नि MBH. 1, 8183. युद्ध 7, 6348. ऋग्नि R. 1, 29, 15. 56, 7. 3, 31, 46. ARĀ. 7, 20. लोक BHĀG. P. 9, 14, 49. विवाह und विधि die g. Eheform, nach der sich das liebende Paar ohne alle Cerimonien verbindet, ĀÇV. GRH. 1, 6. M. 3, 21. 26. 32. 9, 196. JĀG. 1, 61. MBH. 1, 2958. ÇĀK. 71. 110. 14. PAṆĀV. 45, 6. 129. 9. KATĀS. 6. 14. 15, 44. VID. 152. zu den Gandharva als himmlischen Sängern in Bezug stehend: गन्धर्वीशोपगायति गान्ध-

र्वेषा स्वरेषा HARIV. 16291. वादित्र INDR. 3, 10. कुर्यो ऽयं विषयो गान्धर्वी नाम नामतः MBH. 13, 1429. गान्धर्वकलाः Gesang, Musik GĪR. 12, 28. गान्धर्वी वेदः, गान्धर्ववेद Musik - Veda, die Musikwissenschaft; wird im System dem SĪMAVEDA als Anhang zugetheilt und dem Bharata als Verfasser zugeschrieben, MADHUS. in Ind. St. 1, 13. 22. 2, 67. 3, 280. WEBER Lit. 239. MBH. 3, 8421. HARIV. 3049. VP. 284. BHĀG. P. 3, 12, 55. गान्धर्वशास्त्र MBH. 13, 5103. Daher गान्धर्व n. die Kunst der Gandharva. Gesang (H. 280), Musik, Tanz: प्रवृत्ते गान्धर्वे दिव्ये MBH. 13, 1427. स्यावर्तमाने गान्धर्वे BHĀG. P. 9, 3, 30. गान्धर्वे नारदो वेद MBH. 12, 7662. स च गान्धर्वमालिखत् प्राक्यामास माम् ARĀ. 4, 58. गान्धर्वज्ञ KATĀS. 11, 11. गान्धर्वतद्वज्ञ R. 1, 4, 11. VARĀH. BRH. S. 15, 12. 16, 18. कालिकगान्धर्वम् HARIV. 8455. fgg. गान्धर्वज्ञाति 8461. युद्धगान्धर्व Kriegerstanz R. 6, 28. 26. LĪA. II, 958, N. 1. — 2) m. a) = गन्धर्व H. 183. Sānger überh. VARĀH. BRH. S. 15, 3. 31 (30), 11. — b) N. pr. eines Volkes im Nordosten von Madhjadeca VARĀH. BRH. S. 14, 31. — 3) f. a) = वाच् Rede NāGU. 1. 11 nach der bekannten Legende, dass die Götter von den Gandharva um die Vāk den Soma erhandelt haben, z. B. AIT. BR. 1, 27. — b) Bein. der Durgā H. 53. HARIV. 10243. — 4) n. a) die Kunst der Gandharva. s. u. 1. — b) N. eines der 9 Abtheilungen von Bhāratavarsha (vgl. गन्धर्वक्षेत्र) VP. 175.

गान्धर्वचित (गा^० + चित) adj. von den Gandharva besessen SUÇA. 1, 332, 21. — Vgl. गन्धर्वगृहीत.

गान्धर्वशाला (गा^० + शाला) f. Musikhalle, Concertsaal KATĀS. 12, 31.

गान्धर्विक (von गन्धर्व) m. Sānger VARĀH. BRH. S. 94, 21. Der Sch.: गान्धर्विक.

गान्धार 1) गान्धार adj. von गन्धार gaṇa कच्छादि zu P. 4, 2, 133. gaṇa सिन्धादि zu P. 4, 3, 93. — 2) गान्धार m. Fürst der Gāndhāri P. 4, 1, 169. AIT. BR. 7, 34. ÇAT. BR. 8, 1, 4, 10. गान्धारकन्या HARIV. 8395. गान्धारी f. Fürstentochter der Gāndhāri (so wird insbes. die Gemahlin Dhṛtarāshṭra's genannt) MBH. 1, 3790. 2, 1725. 2018. 3, 324. 6. 1993. fg. 14, 1509. fgg. DRAUP. 8, 43. HARIV. 1827. 1906. 2040. 8983. 9148. BUĀG. P. 1, 8, 3. 9, 22, 25. गौरी विद्याय गान्धारी (N. pr. einer Vidjādevī H. 240, v. 1.) केशिनी मित्रसाह्या । सावित्र्या सक्तु सर्वास्ताः पार्वत्या याति पृष्ठतः MBH. 3, 14562. Viell. hier als N. einer Rāgiṇī aufzufassen; vgl. गान्धार 4. und गौरी. Bei den Gāina ein göttliches Wesen, welches die Befehle des 21ten Arhant's der gegenwärtigen Avasarpinī ausführt, H. 46. — 3) m. pl. N. pr. eines Volkes und des von ihm bewohnten Landes (Kandahar); vgl. गन्धार, गन्धारि, गान्धारि. H. an. 3, 550. MED. r. 150. HIUEN-TSANG I, 104. fgg. MBH. 6, 364. 12, 7560. R. 4, 44, 13. VARĀH. BRH. S. 4, 23. 77. 78. 9, 21. 10, 7. 14, 28. 16, 26. 17, 19. 69. 26. कषायपाणा गान्धारः P. 8, 4, 9. Sch. उपसिन्धुगान्धारः RĪĀ-TAR. 1, 66. गान्धारब्राह्मणाः 307. गान्धारविषय MBH. 14, 2484. HARIV. 1839. देश R. 4, 43, 24. गान्धारदेशज्ञान्क्त्यान् MBH. 2, 1830. HARIV. 1840. गान्धारराज 8982. 6585. MBH. 3, 10465. Der Name des Volkes zurückgeführt auf einen Fürsten Gāndhāra HARIV. 1839. VP. 443. BHĀG. P. 9, 23, 44. — 4) m. die 5te Note in der musikalischen Tonleiter AK. 1, 1, 3. 1. TAṆK. 3, 3, 347 (स्वर und रण). H. 1401. H. an. (राग und स्वर). MED. Ind. St. 2, 67. 4, 140, N. MBH. 4, 515. 12, 6859. 14, 1419. VARĀH. BRH. S. 85, 40. Verz.